

Aquest **Primer de Maig**, la **USOC** vol omplir els carrers amb un crit: cal tornar a humanitzar el treball.

La feina és la base de la dignitat de les persones i de la construcció social. Quan el treball es precaritza de manera crònica, quan és inestable, mal pagat o incompatible amb la vida personal i familiar, es ressent tota la societat. I a Catalunya continuem patint problemes estructurals de temporalitat, parcialitat involuntària i rotació constant. Moltes persones encadenen contractes breus, jornades insuficients o diverses ocupacions per a arribar a final de mes. D'altres no compten per a les estadístiques.

Això no és progrés. Això no és feina de qualitat. Això no és humanitzar el treball. Catalunya necessita un model productiu que aposti per l'ocupació estable de valor, qualificat i amb drets, capaç d'oferir seguretat a les persones treballadores i de permetre projectes de vida dignes. Per això, en aquest **Primer de Maig**, Dia Internacional dels Treballadors, des de la **USOC** alcem la veu per a reclamar una cosa tan senzilla com essencial: posar a les persones treballadores en el centre de l'economia i de la política.

Sense treball digne, no hi ha justícia social. Sense salaris dignes, no hi ha igualtat real. Sense drets laborals consolidats, no hi ha democràcia plena.

Vivim temps plens de contradiccions. S'anuncien dades triomfalistes de creixement econòmic i se celebren rècords de beneficis empresarials. No obstant això, massa treballadors i treballadores no reconeixen aquesta prosperitat en la seva vida quotidiana. La realitat d'una gran majoria és una altra: continuen perdent poder adquisitiu malgrat generar la riquesa que permet aquests rècords.

El cost de la vida no deixa de créixer: l'habitatge, l'energia, els aliments, el transport... tot puja, menys els salaris, que ho fan per sota del poder de compra real.

Aquest 1º de maig ha de ser un dia per a exigir una millora real i generalitzada dels salaris, i un augment del benestar social. Això només serà possible si la negociació col·lectiva torna a ser un instrument real de redistribució de la riquesa. Aquest diàleg social i aquesta negociació col·lectiva que alguns s'obstinen a monopolitzar, uns altres a injuriar i altres a utilitzar políticament, ha de servir a la gent i no als interessos.

Humanitzar el treball implica també avançar cap a una reducció de la jornada laboral sense pèrdua salarial. Durant dècades, els avanços tecnològics i els increments de productivitat han permès millorar les condicions de vida de la població treballadora. Avui hem de continuar avançant en aquest camí. Treballem per a viure, per si a algú se n'oblida. Una jornada més racional significa més temps per a la família, per al descans, per a la formació i per a la participació social: per a una millor qualitat de vida.

Humanitzar el treball significa també garantir oportunitats per a tots. Els joves s'enfronten a un mercat laboral marcat per la incertesa, els salaris baixos i enormes dificultats per a emancipar-se. Una generació que estudia, es forma i treballa no pot veure's condemnada a la precarietat permanent.

Les dones continuen patint bretxes salarials, major presència en feines precàries i una sobrecàrrega de responsabilitats en les cures. La igualtat real en l'àmbit laboral continua sent una tasca pendent que exigeix determinació política i compromís social.

Humanitzar el treball és, també, erradicar aquestes desigualtats. Com la vergonyosa pobresa al nostre país: estructural, infantil i també laboral.

D'altra banda, el món del treball no pot entendre's al marge dels grans desafiaments internacionals. Vivim un temps marcat per conflictes armats, tensions geopolítiques i una creixent incertesa econòmica. Maleïdes guerres.

Avui cridem també que la **USOC** vol pau i desarmament. No pot existir una pau real mentre els països competeixen per mostrar el seu poder, per acumular armes i potencial devastador: la seguretat basada en la por o en la dissuasió militar és una falsa seguretat; és, senzillament, una amenaça per a tots.

Les guerres generen mort, patiment humà i, al mateix temps, tenen conseqüències directes sobre l'economia global: encariment de l'energia, tensions comercials, inflació i pèrdua de poder adquisitiu. Aquestes crisis acaben traslladant-se sempre a l'esquena dels treballadors: demanant moderació salarial, qüestionant drets socials i afeblint els serveis públics. Des de la **USOC**, ho diem amb claredat: els treballadors no poden tornar a pagar les crisis que no han provocat. Enfront de la incertesa global, la resposta ha de ser més justícia social, més protecció laboral i més cohesió social.

Avui evidenciem la incapacitat de la nostra classe política per a aconseguir grans pactes d'Estat en qüestions fonamentals per al futur del país: el treball, l'habitatge, la indústria, l'energia o la protecció social. Catalunya necessita estabilitat, visió de futur i responsabilitat institucional. L'enfrontament permanent i el càlcul electoral no poden continuar substituint al diàleg i al consens. Humanitzar el treball exigeix també enfortir la democràcia en l'àmbit laboral. La llibertat sindical i la pluralitat sindical són pilars essencials de qualsevol societat democràtica. A Catalunya i Espanya no n'hi ha. Els treballadors han de poder triar lliurement qui els representa i participar activament en la defensa dels seus drets. Perquè el sindicalisme continua sent l'eina més poderosa que tenim per a equilibrar les relacions laborals i defensar la nostra dignitat.

El **Primer de Maig** és també un dia de memòria. Cada dret laboral que avui gaudim —la jornada limitada, les vacances pagades, la seguretat en el treball, la protecció social— ha estat fruit de la lluita col·lectiva de generacions de treballadors. Res d'això va ser regalat. I res d'això està garantit per sempre.

Des de la **USOC**, reafirmem el nostre compromís amb un sindicalisme independent, pròxim i que faci costat als treballadors. Avui ens comprometem a continuar lluitant per salaris dignes; ocupació estable i de qualitat; jornades més humanes; igualtat real entre dones i homes; oportunitats per a la joventut; pensions i protecció social suficients; accés a l'habitatge i una veritable democràcia sindical, defensant sempre un model econòmic més just que situï a les persones treballadores en el centre de les decisions. A humanitzar el treball i la vida.

Visca el 1r de maig i visca la USOC